

standset og alle de Undersøgelser, man havde foretaget, lagt til Side. Senere blev Sagen atter taget op til Behandling, men Verdenskrigen standsede igen Behandlingen. Saa fremkom, som før nævnt, den forhenværende Minister, det nuværende ærede Medlem Hr. Stauning i Fjor med et Lovforslag. Det blev meget udførligt gennemgaaet, og det gik i sine Hovedpunkter ud paa at sikre Fagene tilstrækkelig Tilgang af Lærlinge og at sikre Lærlingene en forsvaerlig Uddannelse og Beskyttelse mod Misbrug og mod mangelfuld Uddannelse. Der er jo ikke Tvivl om, at hvis et saadant Lovforslag var blevet vedtaget, vilde det have faaet meget stor Betydning for de unge Mennesker, som skal i Lære. Hvis det Lovforslag, som Regeringen har bebudet vedrørende Lærlingeloven, kommer til at indeholde Bestemmelser som dem, jeg her taler om, saa kan vi tilsige den højtærede Indenrigsminister vor fulde Støtte til Gennemførelsen af dette Forslag. Jeg vil dog gerne i denne Forbindelse have Lov til at sige en Ting. Det ærede Medlem Hr. Pitzner sagde forleden Dag, at han ogsaa kunde tilsige sit Partis Støtte, naar Loven fik en saadan Form, at Erhvervene kunde godkende den. Naar jeg nu erindrer mig det ærede Medlems Udtalelser ved Behandlingen af Lovforslaget i Fjor, hvor han udtalte, at Loven, som den Gang var 30 Aar gammel, var ganske livsfrisk, saa vil jeg dog bede den højtærede Indenrigsminister om ikke at lytte alt for meget til det ærede Medlems Udtalelser, thi jeg er bange for, at Loven saa vil faa et Indhold, der ikke svarer til Nutiden.

Ved at se Forhandlingerne fra i Fjor igennem ser jeg, at det ikke var særlig varme Udtalelser, der lød fra den højtærede Indenrigsminister, som den Gang kun var æret Medlem, men Ordfører for det Forslag, som blev forelagt, men jeg vil haabe, at den højtærede Minister, efter at Valget den 21. September nu er foregaaet, har faaet et lidt varmere Syn paa dette Forslag. Det var jo saaledes den Gang, at hvad der fremkom af godt fra Socialdemokratiets Side, blev mødt med en voldsom og stærk Opposition, en, om jeg saa maa sige, demagogisk Opposition. En saadan Opposition vil Socialdemokratiet ikke føre. Socialdemokratiet vil føre en Realpolitik. Det vil støtte alle gode Forslag, der fremkommer. Vi vil ogsaa støtte den højtærede Indenrigsministers Forslag om Lærlingevæsenet, hvis det kommer til at indeholde nogenlunde ordentlige Bestemmelser, saaledes at det kommer til at svare

til Nutiden. Det er jo saaledes, som det ogsaa under Lovforslagets Behandling i forrige Samling blev fremhævet af daværende Minister, det nuværende ærede Medlem Hr. Stauning, at Lærlingene var i høj Grad slet stilledet her i Landet, idet de kun havde en Løn af 2—4 Kr. om Ugen i de første Aar. Jeg har foretaget en Undersøgelse af dette Forhold i flere Fag, og jeg kan sige, at det er ganske rigtigt. Det ærede Medlem Hr. Stauning havde fuldstændig Ret, til Trods for, at den højtærede Minister den Gang som Ordfører for Venstre bestred disse Udtalelser. Jeg har som sagt nu ladet foretage en Undersøgelse af disse Lønningsforhold, og det viser sig, at Lærlingelønnen siden da er steget noget, dog ikke i saa høj Grad, at den svarer til det, som den mægtige Dyrtid kræver. Jeg skal nævne Tallene. En Lærling har nu i de to første Aar 7—9 Kr. i de forskellige Fag, i de to næste Aar 10—13 og i det sidste Aar 15—16 Kr. Men enhver er dog vistnok klar over, at med en saadan Løn er det ganske umuligt for Forældrene at lade deres Dreng komme i Lære. Det vilde derfor være klogt, om man i den bebudede Lov indførte en Bestemmelse om Lønningsforholdene, hvorefter det bliver muligt for Lærlingene at oppebære en Løn, som sætter dem i Stand til at skaffe sig Føde og Klæder. Naar man klager over, at man ikke kan faa nogen Lærling — og det klages der jo i særlig høj Grad over fra Arbejdsgivernes Side — vil jeg sige, at det er dog ganske rimeligt, at Forældrene er nødte til at lade deres Børn blive enten Bysdreng eller noget andet, indtil de kan gaa over i de ikke-faguddannedes talløse Klasse. Thi man kan ikke være blind for, at under denne frygtelige Dyrtid er hele vor økonomiske Situation blevet fuldstændig omkalfatret; ikke alene steg alle Værdier under Krigen, men ogsaa efter Krigen er Priserne paa alle Livsfornödenheder og Beklædningsgenstande steget i en uhyre Grad, og under saadanne Forhold er det umuligt for mange Forældre at holde deres Børn i Lære. Jeg henstiller derfor meget indtrængende til den højtærede Indenrigsminister, at der i den bebudede Lov maa findes en Bestemmelse om Lønningsforholdene, thi vi kan ikke slaa os til Taals med eller finde os i, at det bliver Arbejdsgiverne, der kommer til at bestemme Lønnen. Det viser sig, at efter at Arbejdsgiverne havde taget Lønforholdene op til Behandling paa Foranledning af de faglige Organisationer, steg Lønningerne, men i det sidste Aar er de ikke steget til mere end det, jeg